

DYSPUTOWAĆ SIĘ (9) *vb impf*

się (8), się (1).

di- (7), dy- (2).

o oraz a jasne.

inf dysputować się (5). \diamond *praes 3 pl* się dysputują (1). \diamond *imp 2 pl* dysputujcie się (1). \diamond *part praes act* dysputując się (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI(XVIII) w.

Rozprawiać, dyskutować; disputare Mącz, Cn; disceptare Cn; serere sermones Mącz; disserere, decertare contentione dicendi a. per disceptationem a. disputando, contendere verbis, disputationem habere, certare dicacitate Cn (9): Serere sermones, Rozmawiać/ dysputować się mówić y zaś odmawiać. Mącz 386d.

dysputować się czym (1): Conquisitis rationibus dis, Wynalezionemi á dobrze wważonemi argumenty się dysputować. Mącz 336c.

dysputować się o czym (6): Mącz 480c; á coż się tobie trzeba dysputować o tháiemnicach Páńfkich/ ábo o roznościach piłmá? RejZwierc 196; WujJud A2v, 208; Przeciw temu rozkazaniu czynią dzisieyże niewiały [...] biblią szermując/ y o piłmie się dysputując WujNT 724. Cf zwrot.

dysputować się z kim (1): Iuż się tám łámi z Miłtrzámi łwemi o tym dysputuyćie y zgodzayćie iáko chcecie. WujJud 208.

Zwrot: »nie trzeba się o tym wiele dysputować« (1): nie trzebać się o thym/ iáko ono mowią/ wiele dysputować RejPos 301.

Szereg: »dysputować się, (to jest) gadać się« [szyk 1 : 1] (2): y nietylko się wiele dysputuyąc/ to iest/ gadaiąc wczemy/ ale y czego się tak nauczynamy/ to lepiej wmiemy KwiatKsiąż L2v; Venit iam in contentionem, utrum sit probabilius, O tym się dziś swárzą/ gadáyą/ dysputuyą Mącz 480c.

Synonimy: gadać się, hadrować, rozpierać się, swarzyć się.

Formacja współrdzenna: dodysputować się.